

عنوان مقاله:

ارتباط میان آموزش گروهی و تاثیر آن بر بهبود فرآیند تحصیلی و علمی دانش آموزان در مدارس

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سپیده سلیمان پور - فارغ التحصیل کارشناس نقاشی، دانشگاه نازلو ارومیه

فرزانه دارابی کلهر - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور

عصمت فقیهی - کارشناسی ارشد زبانشناسی، دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

نرجس تولایی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر بابک، جغرافیای شهری

خلاصه مقاله:

روش تدریس آموزش گروهی از دسته روش های تدریس دانش آموز محور است. به طور معمول در این روش ها دانش آموزان تلاش زیادی برای فراگیری دانش، مهارت و نگرش ها می کنند. در مقایسه با روش تدریس سخنرانی که معلم محور است و عمده فعالیت های کلامی برای زمینه سازی به منظور کسب مهارت و دانش به عهده معلم است، در روش تدریس بحث گروهی دانش آموزان به نحوی فعال در تدارک زمینه های لازم برای یادگیری تلاش می کنند. مباحثه و مذاکره گروهی، وسیله موثر و مفیدی است برای تبادل اطلاعات و کسب آگاهی ها؛ زیرا هر یک از افراد، اطلاع و درکی را که از زاویه دید و شناخت خود به دست آورده اند با هم در میان می گذارند و به بالا بردن سطح و اندازه معلومات یکدیگر کمک می کنند. یادگیری مشارکتی که مبتنی بر فعال بودن دانش آموزان است، نقش بسیار موثری در پیشرفت تحصیلی و افزایش مهارت های اجتماعی و سازگاری دانش آموزان ایفا می کند.

کلمات کلیدی:

دانش آموزان، مدارس، آموزش گروهی، فرآیند تحصیلی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1938262>

